Ebba Busch: Tal i debatt om NATO

Talare
Ebba Busch
Partiledare, Kristdemokraterna

Datum
16 maj 2022

Plats
Riksdagshuset, Stockholm

Herr talman,

Även den som inte själv har något intresse av krig – kan finna att kriget fattar intresse för en själv.

Riksdagen samlas till denna debatt i en allvarsstund. Den ryska invasionen av Ukraina och de människorättsvidriga brott som där begås är något som ständigt är i våra tankar. Det som nu händer i östra Europa är också skälet till denna debatt och att en bred majoritet i denna kammare nu formerats för ett svensk NATO-medlemskap.

När det första världskriget närmade sig – stod Sverige på många sätt förundrat och oförberett. Intvingade av andra i ett drama där man inte spelade - eller önskade spela - någon roll. Då lär orden myntats att: Ett land har en utrikespolitik – vare sig man vill det eller inte.

Orden känns passande även för att beskriva vår närmaste samtid. Trots ett allt mer aggressivt Ryssland - och invasionen av Krim 2014 - har det funnits en ovilja - från främst socialdemokratin - att ta till sig konsekvenserna av detta i relation till Sveriges nationella säkerhet. Säkerhetspolitiken framstår som något man helst hade önskat slippa.

Kristdemokraterna drog istället slutsatsen att ett nyimperialistiskt Ryssland kräver ett svenskt NATO-medlemskap. Vi är därför glada för att stöd för detta nu finnas över blockgränsen. Och jag vill tacka Magdalena Andersson för hennes arbete att vända och landa sitt parti och värna Sveriges säkerhet.

För ett NATO-medlemskap är rätt väg för Sverige. Och idag tänker jag kort belysa varför utifrån tre olika ingångsvinklar. Först utifrån våra västerländska värderingar. Därefter utifrån svenska säkerhetsintressen. Och till sist utifrån vår

utrikespolitiska tradition.

(Herr talman)

Varje människa och varje folk uppbär både ansvar och plikt. Det är inget vi själva väljer. Det åläggs oss genom arv, genom våra förpliktelser mot vår nästa och ur samvetets längtan efter rättvisa.

Det är på Sverige ansvaret i första hand faller att säkra vårt eget folks trygghet. Ingen annan kan göra det. Men på oss faller också plikten att - utifrån de villkor som givits oss - stå upp för det som är sant och rätt.

Inte minst har vi ett ansvar för detta inom vårt eget närområde - gentemot våra grannländer - där vi har störst möjlighet att påverka.

Hur kan vi då bäst bidra till demokrati, frihet och självständighet åt oss själva, våra grannfolk och världen i stort? Svaret är genom ett medlemskap i NATO.

NATO är den fria och demokratiska världens försvarsallians. Därtill är det dom små staternas försvarsallians.

Den sovjetiska propagandan vill gärna vända det så att NATO vore USA:s maktmedel – och jag noterar att det bet på delar av svensk vänster - men sanningen är den att i NATO finns inte länsherre och vasall – utan alla länder är jämlika. Därför finns heller inga garantier inom NATO för stöd vid anfall – bara till försvar.

Styrkan i detta insåg folken i mellan- och östeuropa när de fick sin frihet - och sökte därför tryggheten inom försvarsalliansen. Vill vi vara deras stöd - är det inom NATO vi ska verka.

Aldrig vill vi återuppleva den tid då Baltikum var bortbrutet från Norden. Lika lite som vi stillasittande kunde acceptera Putins anfall på Ukraina skulle vi kunna förbli passiva vid ett överfall mot Estland, Lettland eller Litauen.

Eller som Carl Bildt något kyligare konstatera redan 1993 – att det är svårt att

"se neutraliteten som ett sannolikt val" om Baltikums frihet hotas. Ska vi vara sanna mot oss själva - våra egna ideal - är det med våra vänner inom NATO vi ska samarbeta.

(Herr talman)

Realpolitiskt går det inte att komma runt att det enda militära hotet mot Sverige kommer från Ryssland.

Den ryska revanschismen återfinns i klartext både i Putins egna tal och i den uppsjö av statlig propaganda som spridits under flera år. Både Finland och Baltikums frihet finns där ifrågasatt.

Ur ett strategiskt perspektiv är det uppenbart att en rysk attack mot Baltikum skulle placera Sverige - och inte minst Gotland - i en prekär situation.

Möjligheten att via utstationering av till exempel luftvärn på Gotland neka väst möjligheter att undsätta Baltikum skulle kunna vara av stor betydelse för rysk krigsmakt. Och som Bringéus-rapporten konstaterar innebär det att Sverige med stor sannolikhet skulle dras in i en sådan konflikt.

Det bästa sättet att möta detta hot på är genom att bygga kollektiv säkerhet tillsammans med våra vänner runt Östersjön.

Ett svenskt NATO-medlemskap skulle verka direkt avskräckande för ryska aggressioner i Östersjöområdet. Vi höjer tröskeln för att ta till våld.

Det bör även sägas att Finland och Baltikums självständighet inte bara är eftersträvansvärt utifrån demokratiska principer – vilket det är – utan även utifrån grundläggande svenska säkerhetspolitiska intressen.

Att Östersjöns östra kuster ligger i händerna på fria folk lättar trycket mot vårt land – och gör sannerligen Östersjön till fredens hav. Vår säkerhet är deras säkerhet - deras säkerhet är vår säkerhet.

Är det då riskfritt att gå med i NATO? Nej. Det innebär ökade ryska hot mot

Sverige på kort sikt.

Men som det konstateras i den säkerhetspolitiska analysen: “Ryssland har sedan länge i praktiken betraktat Sverige som en integrerad del av det västliga säkerhets- och försvarssamarbetet.”

Och vi bör förstå riskerna med att stå utanför NATO - inte minst efter att Ryssland pekat ut Sverige som ett “fientligt land”.

(Herr talman)

Det finns dom som hävdar att ett medlemskap i NATO skulle vara ett brott med vårt lands utrikespolitiska tradition. Det är inte sant.

Vår alliansfrihet är inte född ur någon idé om neutralitet som ett gott i sig självt. Den föddes som en pragmatisk konsekvens av vårt lands uråldriga strävan att bevara sin självständighet.

Genom vår historia är det detta överordnade mål – vår självständighet - som varit för oss vägledande. I vissa tider har Sverige därför valt alliansfriheten och i andra tider har vi sökt allianser för att finna stöd mot fientliga stormakter.

Det är så vi har kunnat säkra 500 år av självständighet, 200 år av fred och 100 år av demokrati.

Att vårt land nu - som en följd av Rysslands nyväckta imperialism – söker medlemskap i NATO är alltså inte en brytning med, utan ett instämmande i, de djupaste linjerna i vår utrikespolitik.

Ett eko av forna tiders allianser - på samma sätt som vårt stöd i form av vapenleveranser till Ukraina – är ett eko av vårt stöd till Finland under vinterkriget.

Det är en tillfällighet som ser ut som en tanke att Sverige och Storbritannien den 11 maj undertecknade en gemensam solidaritetsdeklaration. En deklaration som historiskt har sin motsvarighet i Novembertraktatet som under 1800-talet

bidrog till att skydda Sverige mot rysk aggression.

Genom ett medlemskap i NATO agerar vi nu på nytt för att säkra vår självständighet mot utländsk imperialism – likt så många gånger förr.

(Herr talman)

Av dessa skäl - principiella, realpolitiska och historiska – agerar Sverige rätt när vi söker medlemskap i NATO. Ett klokt beslut i en svår tid.

Tack.

Källa
Manuskript hämtat från kristdemokraterna.se (2025-03-21)

Taggar
Kristdemokraterna, Nato

URI
https://www.svenskatal.se/tale/ebba-busch-tal-i-debatt-om-nato